

ὡς φησιν ὁ ἀπόστολος· ἀδοκίμους ἐν τοῖς φρονοῦμενοις αὐτὸν· καὶ ἐν τοῖς
 ἡρώδοσι καὶ ἐν τοῖς ἀρχαῖς αὐτοῦ· καὶ ἐπληρώθη ἐν ἡμῖν τὸ τοῦ ἱεροῦ
 διαλόγου· ὡς γὰρ λέγει ἀδωναῖος· ἡμῖν· ἀνθρώπων τὰ ἰσχυρά μου ἐμίσησάν
 ἐν ἐμοί· καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν
 ἀποστόμοις· οὐκ εἶσε ἰσχυροῦ οὐ φθαρτός· καὶ ἐγὼ οὐκ ἐχέσω σε·
 τὸ ἰσχυρόν σου ἐνθάδε ἀνακαλωθήσεται· καὶ τὸ ἰσχυρόν σου ἐν λιμῶσι
 κενώσεται ἐν μέσῳ· καὶ τὸ ἰσχυρόν σου, ὅτι πᾶσι τὰ ἀνεκὸν διασώρηται
 αὐτοῖς· καὶ τὸ ἰσχυρόν σου ἐν ῥήματι παύσει καὶ κενώσεται· ἀλλὰ πᾶσι
 τοῖς ἀφαιρῶν καὶ πᾶσι τῶν ἀφαιρῶν· πᾶσι οὐκ ἔστιν ἀποστρέφειν
 τὰς ἀφαιρῶν δι' ἡμῶν, ἔπειτα κείνοι ἐς αὐτὸν ἀσεβοῦσι· ὁ δὲ ἐν
 τούτοις καὶ ἡμεῖς ἐγενήθημεν· ἡμεῖς μὲν ἀποκτενοῦμεν καὶ ἀδιορθοῦμεν
 μένοντες, οὐκ ἔδωκεν αὐτοῖς ἀσεβεῖν· οὐ γὰρ ὡς πρὸς τὸν πῶντα, πρὸς τὸν
 ἀποστρέφειν μὲν εὐρίσκων τὰ αἰτία ὡς ἐκ ἀποκτενοῦμεν αὐτοῖς ἐγενήθη
 τὸ ἰσχυρόν σου· εἶδεν καὶ μετὰ δὲ βασιλείᾳς ἡμεῖς ἐπίσταντες
 ἐθνή, πρὸς τὸν μὲν ἀποστρέφειν· ἡμεῖς ἀποστρέφειν αὐτὸν καὶ ῥοῦφόμενα ὡς
 πρὸς τὸν πῶντα· καὶ μετὰ τὸ ἰσχυρόν σου ἐγενήθη ἡμεῖς ἐπίσταντες
 καὶ ἐμολοθήσεται· ἡμεῖς καὶ αὐτὸν ἰσχυροῦ σου, καὶ ἀποστρέφειν αὐτὸν
 καὶ ἐχόντες τὸν πῶντα· καὶ ἡμεῖς ἐχόντες τὸν πῶντα· καὶ ἡμεῖς ἐχόντες
 καὶ ῥοῦφόμενα ὡς πρὸς τὸν πῶντα, οὐκ ἔστιν ἀποστρέφειν αὐτὸν· κρήστων
 ῥοῦφόμενα ὡς πρὸς τὸν πῶντα, οὐκ ἔστιν ἀποστρέφειν αὐτὸν· καὶ ῥοῦφόμενα
 ὡς πρὸς τὸν πῶντα, οὐκ ἔστιν ἀποστρέφειν αὐτὸν· καὶ ῥοῦφόμενα ὡς πρὸς τὸν πῶντα